This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

3
30

Rom 2633.50.30

Harvard College
Library

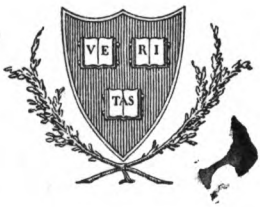

THE GIFT OF

Archibald Cary Coolidge

Class of 1887

PROFESSOR OF HISTORY

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

2509

Anton Gibert Bach

ESPIGOLADA

POESÍAS

Digitized by Google

LO-1'50

Digitized by Google

ESPIGOLADA

Digitized by Google

Digitized by Google

Anton Gibert Bach

(ANTONET DEL CORRAL)

ESPIGOLADA

POESIAS

BARCELONA

Estampa de F. Badia, Dr. Dou, 14

1900

Digitized by Google

Fm. 4b 33.50.70

HARVARD COLLEGE LIBRARY
GIFT OF
ARCHIBALD CARY COOLIDGE
APR 28 1925

ES PROPIETAT

Digitized by Google

Anton Gibert Bach

El seu pas pel mon ha sigut una série continuada de milloras enganyosas y recaigudas desesperadas. La bona posició de sa familia, li permeté ensajar tots els poderosos recursos de la ciencia moderna y batrers desesperadament ab la mort; aixís va poguer aplassar la seva caiguda definitiva de dia en dia, medicantse sens repós, sacrificant una á una las ilusions de la seva ánima.

Digitized by Google

Sos ulls negres y espurnejants y sa fesomía mate y transparenta tenían la simpática atracció del iluminat. El cos alt y esllanguit s' aguantava per la voluntat de ferro del esperit fogós que 'l sostingué fins al darrer moment, fentli visitar llunyans balnearis, empenyentlo sempre en busca de curació fins arrivar á una dolorosa operació quirúrgica, de la que 'n sortí tant sols per son vehement desitj de viurer.

Y vivía absort casi sempre, concentrat en ell mateix, aclaparat per duas obsessions: la salut y la poesía. Causaba un efecte barbre, veurer com s' encenía y 's transfigurava al parlar dels seus afanys.

¡La salut! Quin goig més intens per ell, tindre brahó, esser sapat pera brincar pels boscos, escalar els arbres y devallar als cingles; poguer caminar llargas jornadas y revolcarse per l' aigua y exercitar brutalment la forsa. Quina emoció més intensa li produhía el pensar ab els escoladors espasmes del amor, ab la plétora de vida que permet vesarla á doll á doll... més no era per ell, pobre malalt condemnat á convalescencia perpétua...

Sentía la poesía intensament y 's dalía pera cantarla en estrofas vibrantas, plenas de llum y color: son ideal literari era la originalitat mascle y creadora, son somni d' artista, somourer ab sos cants la multitut... Mes, se reconeixía impotent per lograrho y 's reduhía á executar lleugers bibelots, recullint las impresions que trovaba al pas, cassant al vol, are una nota de color, are una sensació emotiva.

Modest fins al extrém, enviava sos trevalls á algún setmanari, preferint, sobre tots, la popular *Esquella*, ahont coloborava ab el pseudonim d' *Antonet del Corral*. ¡Quánts dissaptes, pera saber si li aceptavan uns trevalls remesos, se llevaba á punta de día pera comprar la primera *Campana de Gracia* que sortís de la llibrería, ó no retirava á casa fins haberla adquirit...

Sas composicións son nascudas en una febre escoladora, ó un enervament infinit; be cal dejadas per la enlluhernadora reacció després d' una crissis aguda, be revelada en una llarga nit d' insomni... Las que li sem-

Digitized by Google

blavan millors, las reservaba pera ferne un volúm que titulaba *Claraboyas*, y eran realment claraboyas que deixavan devallar al fons de la seva ánima somiadora, las irradiacións tremolosas d' una inteligencia escullida pera iluminar; al través d' ellas, podía assistirse á la dissecció de son esperit de poeta modern.

Pro, malgrat els recursos de la ciencia y l' amor de la familia la dolencia minava, robantli las expansións poch à poquet, privantlo de escriurer, de juntarse ab els amichs, qu' era el seu major goig, y més tart d' eixir de casa y de llevarse... més, fins al darrer moment conservá eixas obsessions y brillá aquella poderosa memoria que li permitía sapiguer, ab detalls de autor fetxa y plana, la inmensa majoría de las composicions publicadas en *La Esquella* durant més de deu anys...

Dos días abans de morir, quan ja no podía dir quasi res, feu encare un esfors pera ponderar l' éxit de *La Resclosa*, quina crítica llegí, y la figura atlética de l' Iglesias, preguntant també per l' *Almanach de La Esquella* próxim á publicarse; ¡y era ja un cadávre ab els ulls oberts!

A la nit vingué l' agonía, que fou llarga y tormentosa; era el combat definitiu; la materia esllanguida y triturada pel mal, els aparatos y las drogas, caigué en el desmay suprém...

Anava á tombar els trenta anys.

. . . . . .

El amichs íntims, desitjosos de pagar un tribut á sa memoria hauríam volgut cumplir el seu desitj donant á la estampa las *Claraboyas*, més no ha sigut possible trovarlas; sens dupte las destruí en un rapte de desesperació en un moment d' indiferencia.

Aixís. donchs, no hem tingut més remey qu' espigolar entre lo publicat y consagrarli aqueixa senzilla monjoya de fosforescencias poéticas, recullidas en el fuetejat jardí del seu ingeni, com á mostra de lo que valía, y de lo que hauría arrivat á valdrer, si hagués gosat d' aquella salut que tant ambicionava.

D. E. P.

Digitized by Google

Digitized by Google

El pou

De la febra en el desvari
d' un pou he caigut al fons:
era el pou del egoisme
¡y quin pou més asquerós!

Rodolant com una roca,
he vist aquets sers traydors
que ab la seva mala llengua
destrossan honras y noms.

Calculéu de ma sorpresa
al veurehi, baixant furios,
pares, germans... fins aquella
á quí estimo de tot cor...

Digitized by Google

Calculéu si haurá estat forta
y ferma ma conmoció,
que m' ha calmat el desvari
molt abans de arrivá al fons.

Digitized by Google

Nit d' hivern

SILENCI pausat
lo menjador guarda.

Encesa la estufa
pel foch curullada,
petan els tions
entre rojas flamas.

Molt propet del foch,
esblanquit de cara,
fixo el pensament
un xaruch s' escalfa.

Digitized by Google

Al darrera d' ell
vella y demacrada,
la mestressa dorm
de cap á la taula.

Entre aquesta y ell
á poca distancia;
en un balancí
á ratos gronxantse,
de cara á la llum
que del gas devalla,
un pobre minyó,
per físicas causas,
foll d' aburriment
está corsecantse.

Té els ulls enfonsats
la fas arrugada...

¡Ser que al mon sufreix
pecats de sos pares!
Es el fill mitjá,
es un tros de l' ánima
de la que allí dorm
y del que s' escalfa.

A dintre la estufa,
cruixint y trencatse
els ardents tions
fets á trossos, cauhen.

Digitized by Google

La vella dormint
té petits espasmes,
el vell vora 'l foch
tot accionant, parla:
tus de tant en tant
y á vegadas guayta,
y al tombars de cop
pel front la ma 's passa.

Lo jove segueix
tot balancejantse,
ofegant sospirs
que 'ls llavis delatan.
. . . . . .

Per dintre la estufa
restan xicas brasas;
el vell tot murriós
de vora 'l foch s' alsa:
desperta la vella
tota rondinayre,
y el jove xacrós
fet un mar de llágrimas,
sangnantli lo cor
entra vers sa cambra.

Digitized by Google

A un socialista

(SONET)

SOMIANT un paradís de ditxa extrema,
llohant al Univers t' afany se dobla;
com tú, ab tinta y paper ma ploma acobla
del bosch y de la mar la veu suprema.

Del sempre honrat trevall, duhent l' emblema,
el teu ardor buscant la causa noble,
canta á la patria tot enter un poble;
el meu glosa á l' amor tot un poema.

. . . . . .

Digitized by Google

Fem ab la llestitut de bala rasa
d' un pensament idea gegantina,
de munts de escoria feixos d' oripell:
Un infern nostra sanch ardenta abrasa
un cel á un y á altre la ilusió ens fascina.

. . . . . .

Jo pateixo del cor, tú del cervell!

Digitized by Google

Dolora

SOFREIX l' home en la vida mil tragedias
molt negres y cruels,
mes, no 'n fa cas, ho creu del mon miserias
y aixi allunya els recels.

Vol en cambi una dona seductora
si no la pot lográ,
s' entristeix, foll renega, com noy plora
y 's mata l' endemá!

Digitized by Google

Un sant varó

ENTRANT endormiscat
á palps; dintre l' arcoba,
un gran tarrabastall
son ensopiment torba.

Casi instintivament
parantse, los ulls obra,
y colltorsant el cap
sens respirar escolta.

Ja sap als dos minuts
qu' es la gatzara á sobre,

Digitized by Google

¡reira y que distret!
Barbotejant, recorda
havé al matí sentit
l' enllás d' una xicota
filla del pis de dalt.

Ab calma y parsimonia,
anantse despullant
sentir dringar las copas
la gresca y bat-y-bull
de tanta xerinola,
sent que poquet á poch,
el goig el cap li ompla.

Maquinalment abstret
sentat al llit se trova;
els punys arran del front
tots sos cabells amoixa
y pensa... y fent castells
en l' ayre, reflexiona
que son decrépit cos
vers l' impotencia roda.

Malgrat son pensament
mentre 'l voldría torcer,
de sa déria el corcó
entre 'ls llensols s' arronsa,
y estira... y malehint,
pel llit foll se revolca.
Com un tigre grunyeix
de rabia que l' arbora,..

Digitized by Google

De cop, per son magí
un infernal plan brolla:
el de que á l' endemá
per cástich de la broma,
un anónim cobart
puga la ditxa romprer
dels dos que en lo banquet
promouhen tantas orgas!

Y en tant la bulla creix
y sotraqueja el sostre,
y els convidats tranquils
van celebrant la boda
ab explossións de plaher
y d' alegría mostras...
ab ayre timorat
fent un badall s' acotxa,
estreny ab ira els punys
y resa un parenostre.

Digitized by Google

Detall

Fart de tips de trevallar
va morir y morí pobre,
y al temps qu' en pobre ataut
lo baixavan cap al cotxe,
la seva dona que 'l dol,
la viudetat ja pregona,
y que en aquell trist moment
que res li ha deixat recorda,
contemplantse en lo mirall
guapa, esbelta y molt bufona,
exclama ab descarat goig:
— Menos mal, me deixa jova!

Digitized by Google

Mar endins

L' aigua rissada,
el cel plomós,
la espessa boyra
velantho tot.

Bogant la barca
fora del port,
lliure de trangul
y mestral fort.

Trasca que trasca
l' ardit minyó,
Somriu l' aymada
de pler y goig.

. . . . . .

Digitized by Google

Dorm la gavina,
calla el soroll
del rems y l' aigua;
reposa tot.

Entre 'l silenci
del mar calmós
¡s' ou los cors batrer
dels aymadors!

Digitized by Google

Haute gomme

La semi llum blavosa
banyant tota la cambra:
lavabo, calaixera,
alfombra llit y taula,
ab gust y exquisit luxo
degudament contrastan.

Aquí la palmatoria;
més enllanet la capsa
dels aromátichs puros,
per' llá quadrets y estátuas

Digitized by Google

Aprop d' una arquimesa
efectes de viatje;
en un ángul la ruixa,
lo frasco de Kananga
ab bibelots, capritxos
é imatjes pornográficas.

Entre violas secas
y perfumadas cartas
qu' en reconera negra
se veuhen barrejadas
ab diferents botellas
del rich gomós, resaltan
la tintura de yodo
y l' aygua fenicada.

Digitized by Google

L' abim

BASTANT perduda,
quasi sens esma,
feixuga s' alsa
ja entrat al vespre.
Recorda trista
goig y tendresas
jorns de gaubansa.
pensaments verges.

Ayrada y cínica,
roja de febra,
nafrada l' ánima,
plorant de pena,

Digitized by Google

sanglota d' ira
pel doló opresa,
mossantse els llabis
del mon renega.

Tota coratje
sens fré 's subleva
contra el despreci
dol y miseria.
¡Tot ho maquina!
L' atri del temple,
l' hospital .. Are
veu més depressa
que de son rostre
fuig la guapesa,
las formas fugen,
tota s' asseca,
son de toch aspre
sas rossas trenas,
jonch que 'l vent dobla
el seu cos sembla;
no té alegrías,
en la mort pensa,
ningú estimantla...
. . . . . .
¡¡Pobra Rafela!!

Digitized by Google

¡Pobre!

Estas malalta, hermosa?
¿Cóm ha sigut aixó?
¿Es que lo cap te roda
y 't sotraqueja 'l cor?
¿Sufreixes molt, morena?
Digam, ¿sufreixes molt?
. . . . . .

¿Que á tu jo no m' acosti?
¿Que contagiarsem pot
aqueixa ardenta febra
que t' ha agegut de cop?
¡Per Deu! No 'm preocupis.

Digitized by Google

¿tens fret? ¡Abrassam fort!
Tos xardorosos llabis
refresca ab mos petons;
¡veurás fatxandereta
si ho provas, quín consol!

. . . . . .

¿Recordas que vetllantme
vas tréurerm de la mort?
¡Are 'm pertoca, aymía,
poderten treurer jo!

Digitized by Google

Marítima

BRUNA es la nit y está 'l cel
igual qu' endrina de negre;
sense lluna al ovirars'
ni la llum de las estrellas;
bramulant terrible 'l mar
per la depressió atmosférica,
més que paradís d' amor
un abisme apar la terra.

. . . . . .

Por folla ira complicat
ajegut sobre l' arena,
fascinantlo 'l bramuleig

Digitized by Google

de las onas que s' estrellan
tempestuosas pel rocám,
entre sí plora ó renega,
embolcallat en foscor
y ab martiri de la idea,
fa un quart medita el mortal
més infelís de la terra.

De cop s' alsa resolut:
¡no 'l coibeixen las tenebras!
camina, puja ab tres salts
sobre una roca superba ..
guayta 'l cel, estreny els punys
y de cap al mar se llensa.
Com un roch cau vers al fons,
pert els sentits y s' ofega.

. . . . . .

¡Quán de misteri é irrissió
enclou la humana existencia!

Mentre 'l suicida ¡pobret!
l' autopsia del metje espera,
un pescador, molt tranquil
dalt de la roca mateixa,
sense esment tenir del cas,
provehit d' arreus de pesca,
y batentli un sol candent
que las pedras esbadella,

Digitized by Google

pausat l' aparell guarnint
ab més calma que paciencia,
veyent capbussá 'ls burrets
canta, disfruta y s' alegra...

Digitized by Google

¡Oh! l' honor!

Dos se varen insultá;
y un d' ells per creurers ofés,
perque l' altre lo retés
la targeta li doná;

mes no ho feu, y ¡oh decepció!
l' endemá d' aqueixa feta,
diu que l' altre ab la targeta
trobá una colocació.

Digitized by Google

Nimietuts

I

MALALT y casi mort pel mon anava,
arrossegantme ab pena pels carrers,
sent cada pas un sofriment per l' ánima
al toparme ab algú que 'm conegués.

Per desgracia y disort, vares mirarme
un jorn fatal que jo 'm trovaba així
y llensares, despòtica, la rialla
més grossa qu' en mon cor repercutí.

Digitized by Google

II

Avuy t' he vist, ¡pobreta! ab dos companyas
donant á cada una lo costat,
los ulls enterbolits, groga la cara,
respirant fadigosa á cada pas.

Y observant que jo trist te reparava
y compassió sentía vers á tu,
apiadada de cop no has pogut menos
que t' han saltat las llágrimas dels ulls.

Digitized by Google

A Teresa

(SONET)

Jo voldría tenirte, posturera,
parlantme sense escrúpols tot un dia,
estrenyer lo teu cos de satalía,
amoixar ta sedosa cabellera...

Que t' amistat es certa y verdadera,
que no hi ha fingiment en ta alegría,
encisantme extasiat, hermosa aymía,
veyente sens' temor ben falaguera...

Digitized by Google

L' un de l' altre, al plegat, en pler confosos,
ab xardor infernal mil besos fentnos,
sens' abstreurens del mon la lluyta interna.

Aixís, franchs, entranyables, amorosos,
rihent... de cop la mort escometentnos
y abrassats escalá la mansió eterna.

Digitized by Google

La novicia

AL veurer las germanas
creix més son desconsol;
ni lo passeig pel claustre,
ni 'l rés ni 'l quiet repós
la desventura amayna
del seu llacerat cor.

Quan ou la superiora
li agafan convulsións,
sufreix al refectori
y al cor esclata en plors.

S' escorra per las ombras,
fugint de la claror,
ab llabis com cireras

Digitized by Google

quasi contret lo front,
'rasats els ulls de llágrimas,
batentli ab forsa 'l pols...

Tranzida per l' angoixa,
postrada de genolls,
las mans tot estrenyentse
baix, profereix un nom.

Contempla per la reixa
un tros de cel blavós,
aspira ab forsa l' ayre
y al llit de banchs y pots,
llensantse amorosida,
lo cap entre 'ls llensols,
en un instant manyaga
soterra els seus petons.
Prenen color sas galtas,
sos ulls destellan goig...
. . . . . .

Sentint de la campana
lo toch de la oració,
renega de la vida,
de quant envolta 'l mon,
y de amargura opresa
pensant sols ab la mort,
hasta de Deu s' oblida;
més del qu' ayma, no pot.

Digitized by Google

***

Lo no coneixens tu y jó,
estich cert que hauría estat,
la meva felicitat
y la teva perdició.

Digitized by Google

Sugestió

(SONET)

Com aquell temps ditxós, encara, encara,
pensant ab tu mon ser tot se subleva;
encara com llavors, la boca teva
m' apar qu' en besoteig, crema ma cara,

Sols fantasías mon cervell compara
y tant ma idea ab tu 's fixa y estreva,
qu' en mos espasmes crech qu' encara ets meva
al matí y á la tarde, al vespre... ¡suara!

Digitized by Google

Moral y material las mevas cosas
vens á identificar en mas vigilias
y á tot temps, sempre en cassos molt diversos,

ja en xeflis ó en orgías luxuriosas,
mon dolor y mon goig ab tu concilias,
ab mos afanys y mos escassos versos.

Digitized by Google

Contrast

Ha arrivat del ball
del finit dissapte:
tocavan las cinch
al pujar la escala.

La porta li ha obert
un pobre diable,
lo jayo pacient
á qui els anys esblayman,
y del senyoret
las extravagancias
sufreix resignat
per las caixaladas.

Digitized by Google

Passa 'l corredor,
travessa la sala,
en son quarto 's fica
y ab la clau se tanca.

Deixa á recó el clach,
penja la casaca,
deplega el periódich
remira sas planas,
se cámbia el calsat
llensa el puro y s' alsa.

D' un gran calaixó
estotxos destapa
y al lavabo, dret,
la testa acotada,
funcionan els tubos
que penjan d' enlayre
fentse entrar la sonda
per nas y garganta;
ab la esquerra má
dona pressió á l' aigua.

Tot ficantse al llit
entre esgarrifansas,
malaheix els ossos
d' una bona mare
vehina d' enfront;
¡la samarretayre
que passa el diumenge
fent anar la máquina
etjegant cansons,
aprop la maynada,
lo cor ben tranquil
gojosa esplayantse!

Digitized by Google

Dolora

A una dona tractí de falsa é impura
y á riure 's va posar;
reparos vaig trobar á sa hermosura
y al instant va plorar.

Digitized by Google

¡Qui fos mocador!

Si pogués de ton bell cap
serne lo mocador, nena,
á tos metxonets brunyits
que son de lo Sol enveja,
tot tocantlos ab orgull,
els contaría la pena
que 'm farían, quan á frech
estaría ab tas orellas;
ni menys 'ls diría may
igual que á ta fina trena,
qu' ets rossa com un fil d' or,
qu' ets gentil com l' oreneta
qu' ets alegre com lo Maig,
qu' ets com l' auba de riallera,

Digitized by Google

qu' ets hermosa com la flor,
qu' ets fresca com la rosella,
qu' ets l' aureola del amor,
qu' ets de tos estels la reyna,
qu' ets en fí un tresor inmens,
de valorosas diademas.

¡Oh si fos ton mocador,
qu' en fora de felís: nena,
estantme sempre xiu-xiu
mormorant á cau d' orella!...

Digitized by Google

Anima

Així 't vull sens fingiments
riatllera y amorosa,
parlant ab el cor obert,
contantme las tevas cosas.

D' aqueix modo es com te vull
matant aprop teu la estona,
necessito aixís tenirt'
per serm' la vida alegroya.

Sens tu estaría perdut
y res de lo que soch fora,
necessito un cop al jorn

Digitized by Google

veure com ab goig m' adoras.
per contemplarte com rius
y sentir com enrahonas...

D' aquest modo 't vull tant sols
per creurerm felís de sobras:
retratantme en los teus ulls
rebent l' alé de ta boca!

Digitized by Google

Sarcasme

(SONET)

No 't veya en lloch per res Be prou els días
que transcorrían afanyós contava,
inútil tot, per mes que t' esperava
ab foll dalé, tu may compareixías.

En l' angoixa sens fí que m' assolías
per la febrilitat que m' exaltava,
á pesar meu el dupte m' asaltava
de si ab un altre amant ton cor partías.

Digitized by Google

Es qu' erats tan hermosa com jo escéptich;
per xó trencant la valla del marasme
en que m' havía 'l dupte vil tancat,
per ta mare he sabut ton fí epiléptich

. . . . . .

¡Morta sens poguer véuret! ¡Quín sarcasme!
¡y jo que de tu havía fins duptat!

Digitized by Google

Quadret

MOLT aprop d' una taberna,
arronsat de cos y camas,
brut de mans, espitregat,
y llantiós, ab una manta
entre 'ls peus, plena d' estrips,
y quasi be tota arnada,
está ajegut un pobre home
los ulls cluchs, la testa calva,
lo gayato y 'l sarró
abandonats á sis passas;

Amorrat á la paret
als transeunts dona l' espatlla:
los que 'l veuhen, grans y xichs

Digitized by Google

ab tó de burla y de llástima
girant la vista sobra ell:
—Estará borratxo!—exclaman.
Un ab posat molt piadós:
—Potser no ha esmorsat encare!. .
—¡Potser!... ¡Potser la miseria!
Diu y de llarch prop seu passa.

Digitized by Google

Lo tribut del germá

A portarli en el ninxo una corona
va junt ab lo criat,
¡Quánts pensaments lo seu recort desperta! ..
Qu' era ahi just li apar,
qu' abatut per la fera malaltía
'l veya agonitzant,
y regirant el *mundo* y la maleta
sense escrúpols ni esglay
ja mort, un paquet feya de las joyas
y los bitllets de banch.

Passaren á nom seu las escripturas
de sis propietats,
y fou amo absolut de deu mil *cubas*
de cotxes y caballs...

Digitized by Google

Després... ¡quántas dolcesas ignoradas!
¡quants plahers y afalachs!
Donas, parents y amichs li redoblavan
humilment l' amistat,
y tot aixó en pochs días....en pochs mesos...
en el transcurs d' un any!

. . . . . .

—¿Ja hi som?—exclamá al veure 'l cementiri
—M' hi has portat volant! —
diu al cotxer mentres lo criat aplega
de la corona un llas

É internantse cap dins, busca la fossa
del seu pobret germá

Digitized by Google

¡Mentidera!

AL preguntarte la edat
un día ab molts vius afanys,
vas dirme ab certa fredat
que no havías arrivat
encare á los disset anys

De primer no vaig duptar
lo que ta boca sellava,
pero vaig veurer ben clar
després, que lo teu jurar
una mentida amagava.

Digitized by Google

Puig, quan te vaig fer entendrer
si hi volías en ton cor
un volcá d' amor encendrer,
ben clar me vas da á compendrer
qu' estavas farta d' amor.

Vull dir, que per un moment
que vas aymarme ab afanys,
lo foch del teu pensament
fente traició. ignoscentment,
va dirme tots els teus anys

Digitized by Google

Amorosa

Ab tant de temps que 'm coneixes
encar no has vist ma constancia,
encar no has conegut pr u
al qui tant de veras t' ayma.

M' he cregut l' hom mes felís
solsament al recordarte.
y pel gran anhel de veuret
y dirte quatre paraulas
carinyós y enamorat
essent tu sols ma esperansa,
al teu costat he vingut
ab amor y el cor plé d' ánsia.

Digitized by Google

Jo t' he estimat com un boig
¡Com pot volguerse á una mare!
Pensant ab tu día y nit,
y á tot hora desitjante.

Que ho digan, si aixís no fos
totas las flors y las cartas
que per tu, y pensant ab tu
t' he donat moltas vegadas!...

Que ho digan si acás ho duptas
y mes provas vols encare,
aquells petons tan ardents
y las fortas abrassadas
que 't feya y dava sovint
refiat de tas paraulas.

. . . . . .

Pera sadollarm de goig
aní un mitj-día á ta casa:
te vaig veuret tal com ets,
bella y tan proporcionada,
que ab lo desitj d' abrassar
lo que sern' amo pensava
aprofitant un descuit
boca y front ab pler besante,
te vaig dir com altres cops
si de veras m' estimavas.
Ficsos tos ulls en els meus
en mos brassos repenjada,
sens pensarti gens ni mica
que sí, vares contestarme.
Després,... la befa mes gran

Digitized by Google

¡l' acció al mon mes deshonrada!
Jo, descreyent los teus mots
darrera teu espiante:
tu, sens pensar que 't segueixo
ni que sigui al mon, refiada
tombant lleugera el carrer
ahont á poca distancia,
un jove, ignorant quí ets tú
pe 'l que pot ser t' acompanya.,.

. . . . . .

¡Si això fas tenint quinz-anys
que farás al sé als quaranta!

Digitized by Google

***

PER regla general, totas las donas
pateixen del mateix,
sostenen ab cinisme una mentida
y un petó, inofensiu, las enrogeig.

Digitized by Google

Póstuma

ABANS al estiu ¡qu' alegre
y que ditxós al hivern!
Allavoras jo estimava
y era correspost per cert,
ahont has fugit ma ditxa?
ma joventut que t' has fet?

Fa dos anys qu' els istius passo
cercant goig pels Pirineus,
dos anys que arraulit á casa
passo els malastruchs hiverns.
Al estiu are, qu' angoixas
y al hivern sempre, ¡quín fret!

Digitized by Google

¿Per qué penso? ¿Per qué ploro?
Be prou y massa qu' ho sé.
No es qu' anheli mes venturas
ni envegi els goigs dels demés
ni 'm ficsi ab cosas alegres
res de tot aixó; comprench
qu' al mon quan no pot aymarse
tot son dolors y sufriments.

Digitized by Google

***

¿Te casas? Sía en bon' hora;
el teu afany al fi veus realisat.
¡Miserable traydora!
¿Al teu marit, que, nuvi, foll t' adora
per qué no confessarli la vritat?

¿Cóm els teus ulls al vici ja desclosos
y tos colors marcits, podrán confosos
ta deshonra enfront d' ell dissimular?
¿Cóm tots llabis, mentint tots tremolosos
la ignoscencia del cor podrán mostrar?

Digitized by Google

¡Sols un esfors suprém pot ajudarte!
¡Sols un engany forsat vilment fingit!
Paraulas que may Deu pot perdonarte...
si es que no logra abans ell escanyarte
ó allotjarte un punyal á dintre 'l pit!

Digitized by Google

Detall

No vull venirhi més á ta casa
ahont matarme logras á xascos.
...Entre bullici, gatzara y gresca
per graus m' altero y m' hi entussiasmo

Desapareixas y sol me trobo:
lo rom, frenétich llavors agafo
y 'n bech dos, quatre, vuit, nou, deu copas,
y en la febrada en que m' alletargo
vens tú y 'm guaytas...

Digitized by Google

De cop, al veuret
com un idiota á riure esclato:
á tú m' acosto: la cara 'm giras
¡y 'm dius borratxo!

Digitized by Google

Los amichs

Los amichs! ¡los amichs! quantas vegadas
fent un esfors suprém
ublido els meus dolors y mas tristesas
per reunirme ab ells.

La broma y el xibarri m' atabalan
y fumant y rihent
are se parla d' art... are de donas,
y mon cap s' esbargeix.

Miro sas caras sanitosas, francas,
y crech que soch com ells...

Digitized by Google

y sento l' art... y fins me veig ab forsas
de fé una obra de pes...

Després tot sol m' entorno cap á casa
ab mos dolors interns,
y la tristesa per mos ulls degota
en llágrimas de fel!

¡Els amichs! ¡Els amichs! ¡oh! jo voldría
estar sempre en mitj d' ells!

Digitized by Google

A la Catarina

Si ja mon cap desatina
quan no 't tinch al meu costat
y quan faig per tú 's destina,
¿tinch de dirte Catarina
sí estich encatarinat?

Si ma boca sols butzina
lo teu nom idolatrat,
y á tú mon pas s' encamina,
¿tinch de dirte Catarina
sí estich encatarinat?

Digitized by Google

Si el meu pensament barrina
per fer ta felicitat
y pensantho el cor ja 'm trina,
¿tinch de dirte Catarina
sí estich encatarinat?

Si 't veig ja dur com joguina
un noyet ros y espigat
que 'l meu semblan conjumina,
¿tinch de dirte Catarina
sí estich encatarinat?

Si 't dich per calmar ta inquina
que avuy ja t' he demanat
y que ja aprench la doctrina,
¿tinch de dirte Catarina
sí estich encatarinat?

En fí, basta de bronquina:
d' aquí un mes preném estat
y si ab goig Deu nos inclina
jo t' ho juro Catarina,
¡vull morí encatarinat!

Digitized by Google

Capritxo

MOLT més que dona semblas una nina:
es clar, ¡sí ets tan menuda!
En cambi jo tant alt, fet una perxa
un gegant semblo per la meva altura.

A voltas quan me vaga
allunyant de mon cap ideas brunas,
qu' es de nit y en un bosch som m' figuro,
que lo mateix que dugas criaturas,
passant pradells ens empaytém á voltas ..

Digitized by Google

¡Y aquí de mas trifulcas!
com un ximple al moment á riure esclato
pensant ¡idea estulta!
que 'ns hem fet mal topant tú ab una rosa
y jo pegant de cap contra la lluna.

Digitized by Google

Esglay

Clavat al llit tot l' hivern
espero la primavera,
com el pobre presoner
que 's compleixi la condemna...

Quan ja conech qu' es aprop
el bon temps, mon cor s' alegra,
y el sol que al hivern no vé
se fica per la finestra ..

Y avansa de jorn en jorn
tot estirantse per terra,

Digitized by Google

y ja arriva als peus del llit,
ja en l' arcoba se reflecta...

Cada jorn avansa més,
¡ja bat en la capsalera
y el meu rostre demacrat
de tébis petóns omplena!

Mon cor batega de goig,
ma sanch circula amatenta,
y de la vida el desitj
animós al carré 'm llensa!

¡Més! ¡ay! que veig que cada any
la rebifalla es més lenta,
y al fí vindrá algún hivern
la mort á cercar sa presa!

Digitized by Google

La Clínica

A P. DEL O.

En una de las últimas crónicas de *La Esquella* he llegit l' esbós de *La historia Trista*, qual lectura no sols m' ha impresionat de debó, si no ha despertat en mi recorts que fa ja molt temps tenía relegats al olvit, y aixó que no 'm mancan pas sofriments pera que m' en haja de recordar si us plau per forsa de día ó de nit encare.

La causa? La operació de talla hipogástrica que per inexperiencia tontament vaig deixá ferme. Lo que vareig sufrir, los diners que costá á mos pares y 'ls cuydados que passaren, no tenen fí ni compte. ¡Oh! cóm els ho agrahiré tota ma vida!

Era un diumenge, diumenge de Rams. Estava cregut que 'l dinar d' aqueix dia era l' últim que feya á casa. A dos quarts de tres vaig despedirme, fentloshi un pató y una abrassada, dels

Digitized by Google

que més s' condoliren: m' anavan á brollar dos llágrimas, pero, vaig aguantar; ells, pobrets, feyan igual que jó; mes tart ho he sapigut.

A dos quarts de set pujava á la casa de curació: may m' ha bategat lo cor com aquella estona. La bravada de yodoformo que per l' escala s' espargía ajudá á trencarme 'l color. De bonas á primeras, me notifican que no extranyi si més tart sento á dir que m' operarán lo dimars. ¡Arriba!.. Res, questió de trampas.

La nit la vaig passar *perra*, lo matí... A las deu se 'm presenta la eminencia ab bata que li arrivaba fins als peus... ¡¿Donchs, no esclafí una rialla al ovirar qu' en las mitjas hi tenía trossos de diferent cotó? Y es que, atontat, sense saber pas lo que 'm feya, acobardat, veyentme sol sens pogué romprer el plor, havía dormit ab ellas.

A la una, després de tres horas, al tornar en mí, entre 'l basqueig del cloroformo, al primer cop d' ull, lo quadro que 's presentá á ma vista potser ajudá á fer menos pesat mon ensopiment. Un dels practicants y la encarregada ¡ira de Bét! á un ángul de la saleta, protegits pel portier, estavan besantse. ¿Qué tal?

Després un martiri. Me queixava á las nits de no poguer dormir? Vinga opi. ¿Qué gemegava? Injeccions de morfina. Y si hi tornava lo mateix, y encare gracias que no 'm sentís dir:—Noy, sembla que ho tingas per costúm.

Tenía una arcoba y una saleta ab lavabo y quadros al oli, junt ab timbre y taula de nit, sols que quant lo tocava ningú ho sentía, ó á voltas trigavan més d' un quart á compareixer... y alguna qu' altra vegada per apagar la set que

Digitized by Google

m' ocasionava la febre, tampoch hi havía aigua llimonada á ma vora.

Als deu ó dotze días del ingrés, un ximple tingué la ocurrencia d' explicarme qu' en lo mateix llit n' hi había mort un: los neguits y suors que això m' ocasioná no s' explican. Jo en pago de tanta bondat vaig optar per fer muxoni.

Indagava: sempre xop, caminant com podía, jo mateix me preparava l' acit bórich, m' aplicava 'l protectiu y 'l cotó fenicat á hidroscópich... això quan no faltava alguna cosa ó altra en lo quarto dels antisépticbs,

Si ho contés tot!.. Bon punt vaig estar operat, tots los mal de-caps de la eminencia consistían, sens dupte creyentme mort, en voiguer cobrar. A la quenta segons me van dir, aixís que toca 'ls diners de la tercera part, com si fossin guanyats en una rifa, ab els que han intervingut en la operació, á qui més á qui menos los reparteixen. Y á mi que 'm va costar una futraiada! Y afegeixi que dels trenta rals que m' en feya diaris, sols li donava dugas pessetas per manutenció.

Per acabar: lo practicant que m' assistía feya poch temps que no trovant feyna del ofici de pastisser, havía deixat lo sucre y la mel per las sondas y 'l nitrat de plata...

Digitized by Google

Digitized by Google

TAULA

	Páginas
Antón Gibert Bach..	5
El pou.	9
Nit d' hivern.	11
A un socialista..	14
Dolora.	16
Un Sant Varó.	17
Detall.	20
Mar endins..	21
Baute gomme.	23
L' abim..	25
¡Pobre!	27
Marítima.	29
Oh! l' honor.	32
Nimietuts.	33
A Teresa.	35
La Novicia..	37

Digitized by Google

Páginas

.·. 39
Sugestiò 40
Contrast. 42
Dolora. 44
Qui fos mocador. 45
Ánima. 47
Sarcasme. 49
Quadret. 51
Lo tribut del germá. 53
¡Mentidera! 55
Amorosa. 57
.·. 60
Póstuma. 61
.·. 63
Detall. 65
Los amichs.. 67
A la Catarina. 69
Capritxo. 71
Esglay. 73
La clínica. 75
Taula. 79

Digitized by Google

Páginas

39
40
42
44
45
47
9
1

Digitized by Google

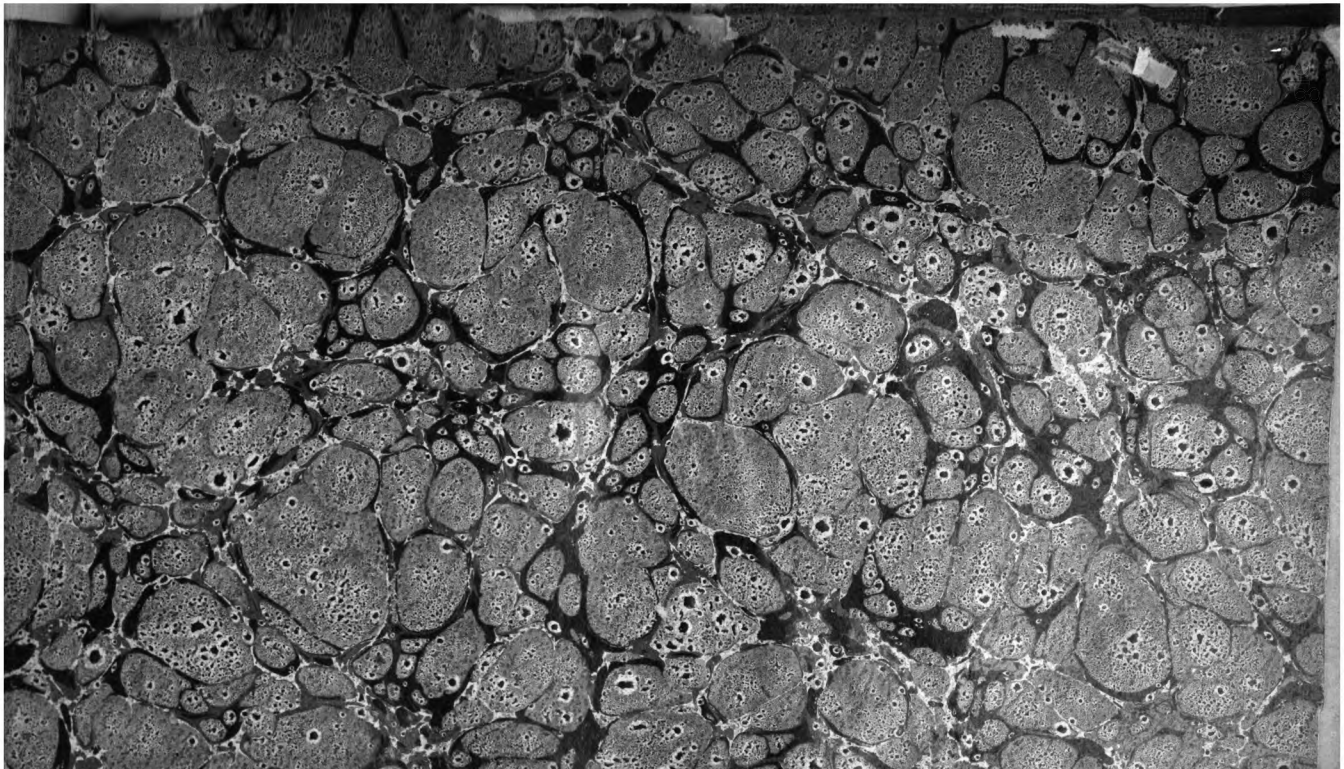

Digitized by Google

Digitized by Google

This book should be returne
the Library on or before the last
stamped below.
A fine of five cents a day is inc
by retaining it beyond the spe
time.
Please return promptly.

Digitized by Google

Rom 2633.50.30
Espigolada;
Widener Library
003190915
3 2044 084 679 810